

[Poul Møller.]

ning forhøjer priserne fra udlandet, er jo også en ren ønsketænkning, det kan naturligvis ikke lade sig gøre.

Det, man kan spørge om, er, om det er særlig retfærdigt, at man siger, at de, der nu har varer på lager, skal reducere værdien af disse lagre med 8 pct., sælge dem således, at de ikke kan købe det samme kvantum varer ind for de penge, de får ved at sælge de varelagre, de har. En autoforhandler, der har 12 biler, og som sælger disse 12 biler, må i kraft af denne lovgivning kun få penge, så han kan købe 11 biler ind til sit nye lager; det er jo ideen i et sådant avancestop; og dermed tager man altså en bil fra autoforhandleren. Den højere retfærdighed heri skal jeg se bort fra; jeg erkender, at samfundet på mange områder må foretage uretfærdige ting, når man først begynder på det.

Spørgsmålet om, hvordan det så vil påvirke salget og efterspørgselspresset, kan vel også diskuteres. Bevidstheden om og viden om, at prisstigningerne vil slå igenem, efterhånden som varerne kommer ind fra udlandet, gør vel, at man snarere vil forøge efterspørgslen et stykke tid, medens der endnu er varer fra det gamle lager.

Jeg skal imidlertid ikke gøre mere ud af disse problemer, men statsministerens redegørelse fortæller os jo også om det næste skridt, der så må tages, nemlig at undgå, at de prisstigninger, som er en følge af den beslutning, man har truffet, fører til lønstigninger og dermed til omkostningsstigninger, og derfor har vi set, at statsministeren har kunnet redegøre for, at LO har givet afkald på en dyrtidsportion. Jeg vil også betragte dette som en restriktion, og det kræver, så vidt jeg forstod på statsministeren, lovgivningsmagtens indgreb i de aftaler, der er indgået mellem arbejdsmarkedets parter. Det er altså det næste, der trækkes med. Der er en del uklarhed om, hvad det egentlig er for en portion, der skal gives afkald på. Den uklarhed vil blive opklaret på et eller andet tidspunkt, men det var måske dog rigtigt, at man allerede i dag fik en forhåndsopklaring. Vi er vel så nogenlunde klar over, at pristallet vil stige så meget til januar, at der udløses 2 dyrtidsportioner. Jeg spørger statsministeren, eller hvem der ellers vil svare på

det: kommer disse to dyrtidsportioner til udbetaling, eller er det således, at den anden portion er indeholdt i den aftale, som LO har afsluttet med regeringen? Er det først den eventuelle tredje portion, altså en eventuel juliportion, der standses, og som ikke kommer til udbetaling? Men jeg vurderer højt, vil jeg gerne sige, det afkald, som LO har givet igennem dette tilsagn til statsministeren; jeg kan bare ikke se, om ikke dansk økonomi havde været bedre reddet, om man ville gå ind i at give et sådant afkald og så lade være med at devaluere, således at vi rettede konkurrenceevnen op, for det er dog vel ikke et ønske direkte fra arbejderorganisationerne, at vi skal forhøje priserne på de fleste produkter, vi køber i udlandet, og vi kunne jo altså med det samme afkald nok så godt have klaret samfundets økonomi som helhed uden at skære kronen ned. Det er jo den slags ting, man kan filosofere over, men i hvert fald er det da selvfølgelig en fordel, hvis kronen skal nedskæres, at LO da er gået ind til denne situation med den indstilling, som vi her har fået refereret.

Men LOs indstilling kræver jo så igen, at andre må betale aflag. Derfor skal der lægges en ekstra skat på dem, der ikke er lønmodtagere. Disse mennesker, som altså ikke har nogen automatisk dyrtidsregulering, skal betale en skat, fordi de, der har den automatiske dyrtidsregulering, giver afkald på en del af denne. Logikken i det er vel nok vanskelig at se, men også her: når man først én gang træffer en afgørelse, som er uretfærdig, så trækker det mange andre uretfærdigheder med sig. Derfor skal vi altså have denne ekstra skat. De, der ikke har haft nogen mulighed for at få dækning for prisstigningerne, og som ikke er lønmodtagere, de skal altså betale en ekstra skat, fordi lønmodtagerne giver afkald på en del af dækningen for prisstigningen.

Landmænd, som får et stort problem i kraft af denne kronenedskæring, skal betale denne ekstra skat. De skal samtidig have en kompensation, fordi man ikke skærer kronen så langt ned, som pundet er blevet nedskrevet. Skal de også have en kompensation for den ekstra skat, de bliver pålagt, fordi de ikke er lønmodtagere? Vi bevæger os vist her ind i et vanskeligt område, og det kan godt være, det ikke kan opklares i